

Arrest

nr. 193 550 van 12 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 9 oktober 2017 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot terugdrijving van 5 oktober 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In 2013 wordt verzoekende partij in het bezit gesteld van een F-kaart.

Op 5 oktober 2017 komt verzoekende partij aan met een vlucht vanuit Istanbul. Zij is op dat moment in het bezit van haar F-kaart. Bij controle door de grenspolitie is gebleken dat de F-kaart gesupprimeerd was.

Op 5 oktober 2017 neemt verwerende partij de beslissing tot terugnrijving. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Wat betreft de beslissing tot terugnrijving is voldaan aan de verplichting die voortvloeit uit artikel 43, § 1, eerste lid, van het PR RvV. Verzoekende partij wijst er immers terecht op dat zij reeds bij beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van haar vrijheid is beroofd met het oog op de gedwongen tenuitvoerlegging van deze beslissing binnen een korte termijn en heeft dus de feiten uiteengezet die de indiening van de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verwerende partij stelt dat het hoogdringende karakter van de vordering ook niet ter discussie staat.

2.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij argumenteert dat de motieven van de bestreden beslissing inadequaat zijn, daar ze te beperkt zijn en niet onderbouwd worden door objectieve elementen. Vervolgens gaat verzoekende partij in op haar familieband met een Belgisch minderjarig kind (artikel 8 van het EVRM).

2.2.2. De Raad stelt vast dat verwerende partij niet betwist dat betrokkene over een verblijfsrecht beschikt, evenwel is de verblijfskaart gesupprimeerd. Uit het verslag van de grenscontrole en de bestreden beslissing blijkt dat de Belgische verblijfskaart waarmee verzoekende partij zich aanbood te Zaventem op 11 september 2017 werd gesupprimeerd omwille van ambtshalve schrapping op het adres waar verzoekende partij ingeschreven was. Het supprimeren van de F-kaart vormt de rechtsgrond van de terugnrijving waarvan verzoekende partij het voorwerp uitmaakt. Hoewel uit het verslag van de grenscontrole blijkt dat de beslissing om de verblijfstitel van verzoekende partij te supprimeren, is ingegeven door een ambtshalve schrapping, hebben zowel verzoekende partij als de Raad het raden naar de juridische grondslag waarop deze beslissing rust. Een en ander klemte des te meer nu *prima facie* in de vreemdelingenwet niet is voorzien in de mogelijkheid tot het "supprimeren" van een verblijfstitel, laat staan van de rechtsgronden daartoe en de rechtsgevolgen ervan. Daarenboven doet het supprimeren van de verblijfskaart geen afbreuk aan het gegeven dat verzoekende partij verblijfsgerechtigd is in België. Immers laat de loutere vaststelling dat verzoekende partij op 8 september 2017 ambtshalve zou geschrapt zijn van het adres waar zij ingeschreven was niet zonder meer toe te besluiten dat zij niet langer een recht op verblijf van langer dan drie maanden kan laten gelden. Een ambtshalve schrapping laat toe te concluderen dat verzoekende partij geen gekende officiële woonplaats heeft in het Rijk. Het gegeven dat een vreemdeling voor een korte periode het Rijk verlaat, doet op zich zijn/haar recht op verblijf niet teniet. De wetgever heeft in artikel 19 van de vreemdelingenwet in dit verband duidelijk aangegeven dat een vreemdeling die houder is van een geldige verblijfs- of vestigingsvergunning en die het Rijk verlaat gedurende één jaar het recht op terugkeer kan laten gelden. De voorwaarden in verband met het recht op terugkeer worden verduidelijkt in artikel 39 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Artikel 39, § 7 van dit koninklijk besluit stelt in dit verband dat de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

In casu argumenteert verwerende partij niet dat verzoekende partij het rijk gedurende meer dan een jaar verlaten heeft. Ook bevat het rechtsplegingsdossier geen enkele indicatie dat verzoekende partij het Rijk voor meer dan een jaar verlaten heeft. Verzoekende partij betoogt dat zij op 6 juli 2017 België verlaten heeft, wat niet betwist wordt door de verwerende partij.

Er is geen concrete aanwijzing voorhanden in het dossier dat werd beslist dat verzoekende partij niet langer verblijfsgerechtigd zou zijn in België. Ook ter terechtzitting wordt geen dergelijke beslissing voorgelegd. Verzoekende partij kon zich verder te Zaventem ook identificeren aan de hand van haar geldig Turks paspoort, zodat er geen enkele betwisting lijkt te bestaan dat verzoekende partij de persoon is die in België verblijfsgerechtigd is en dat de eerder gesupprimeerde verblijfskaart wel degelijk haar toebehoort en in wezen een correcte veruitwendiging uitmaakt van haar verblijfsrechtelijke situatie

in België. De betreffende verblijfskaart is in beginsel ook geldig tot het jaar 2022. Er wordt ook niet aannemelijk gemaakt dat verzoekende partij langer dan één jaar afwezig was uit het Rijk.

Prima facie stelt de Raad vast dat verwerende partij, gelet op bovenstaande vaststellingen, ten onrechte verzoekende partij het recht op terugkeer heeft ontzegd.

Bovendien bepaalt artikel 3 van de vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat een vreemdeling slechts kan worden teruggedreven "*behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen*" en artikel 43 van de vreemdelingenwet dat de binnenkomst en het verblijf aan burgers van de Unie en hun familieleden slechts mogen geweigerd worden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of van volksgezondheid. Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing nergens naar één van voormelde redenen verwezen en er is geen concrete aanwijzing voorhanden in het dossier dat werd beslist dat de verzoekende partij niet langer verblijfsgerechtigd zou zijn in België.

Gezien voorgaande vaststellingen maakt de verzoekende partij *prima facie* een schending van de door haar aangehaalde bepalingen aannemelijk.

Het middel is in de besproken mate ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak moet redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, daar de bestreden beslissing *prima facie* geen juridische grondslag lijkt te hebben gelet op het gestelde in de bespreking van het middel.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

2.4. Derhalve is voldaan aan alle cumulatieve voorwaarden, zodat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot terugdrijving wordt bevolen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 oktober 2017 tot afgifte van een bevel tot terugdrijving (bijlage 11), wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT